

her i Folketinget, saa jeg skal ikke nu komme ind derpaa. Men det vil ses, at de enkelte Hærdele, hvoraf Forsvarsstyrken bestaar, kun have ringe Forsvarsværdi, naar man tager dem hver for sig. Man behøver hverken at spørge Generaler eller andre om, hvilken Forsvarsværdi en jydsk Hærafdeling paa 12—14—16,000 Mand har, hvis den skulde bruges til Forsvar overfor en Stormagts Angreb. Det kan den jævne, sunde Fornuft straks sige, at den Forsvarsværdi, en saadan Hærdel har, er omtrent lig Nul. Og det er netop det glædelige, at saa mange Vælgere ikke have ladet sig lede af Følelser eller Stemninger, men have brugt deres jævne, sunde Forstand. Derfor er Udfaldet blevet, som det er.

Jeg kunde ønske at gøre nogle faa Bemærkninger om Landets finansielle Stilling. Det er dog en Side af Sagen, som ikke kan lades ude af Betragtning. Den finansielle Stilling er i Øjeblikket meget slet. Vi endte med en Finanslovbehandling, der for indeværende Finansaar skulde give et Underskud af næsten 9 Mill. Kr. Men efter at Finansloven er bleven vedtagen, er der vedtaget en hel Række andre Love, som ville paaføre Statskassen meget betydelige Udgifter. Jeg tror derfor, jeg ikke overdriver, naar jeg siger, at for indeværende Finansaar kunne vi paaregne et Underskud af henimod en Snes Mill. Kr. Men hertil kommer saa, at Indtægterne sikkert ikke ville naa op til, hvad de ere blevne kalkulerede til paa Finansloven. Vi have faaet Meddelelse om, at Toldindtægten, Statens største Indtægtskilde, er gaaet meget betydeligt ned. Det er saare naturligt i den Nedgangsperiode, hvorunder vi leve, at Toldindtægterne maa gaa nedad, saa jeg tror, der ikke overdrives meget, hvis man siger, at vi kunne vente et Underskud for indeværende Finansaar paa maaske nær op mod 30 Mill. Kr. Under en saa fortvivlet finansiell Stilling er det, at disse Forslag blive fremsatte, hvor man kræver 30—40 Mill. Kr. paa Bordet straks, hvor man kræver de aarlige Militærudgifter forhøjede med 2—3 Mill. Kr., som det nu kan blive. Jeg siger, det er i højeste Grad betænkeligt under saadanne Forhold at ville stille saa uhyre store Fordringer til Statskassen.

Jeg havde ventet, at den Dag Regeringen fremsatte sine Forsvarslove og den højtærede Finansminister samtidig fremsatte sin Skattelov, at han da havde benyttet Lejligheden til at give os Medlemmer en Udsigt over, hvorledes Landets

finansielle Stilling er. Jeg har tidligere opfordret Finansministeren til at gøre noget lignende, men Finansministeren er urokelig her, det lader til, at det er et Emne, han ikke holder af at tale om, og dog synes jeg, at det er en Sag af den allerstørste Interesse. Jeg vil derfor tillade mig at gentage min Opfordring fra Finanslovens tredje Behandling til den højtærede Finansminister, om han ikke vil give os en Redegørelse for, hvorledes Landets finansielle Stilling er i Øjeblikket. Den nye Skattelov, der er fremsat af den højtærede Finansminister, vil kun række lidt til, den vil ikke forslaa meget, vi maa altsaa være forberedte paa, at hvis det lykkes Forsvarsvennerne at føre deres Krig igennem, hvis de Herrer sejre, have vi kun eet at gøre, nemlig at ty til Udlandet, gøre store nye Statslaan i Udlandet, forøge den stærkt stigende Gæld, som vort Land i Forvejen har til Udlandet. Jeg synes, at den finansielle Stilling er trøstesløs, og derfor er det saa meget mere forbavsende, at Regeringen efter det Udfald, som Valget fik, atter kommer med disse opskruede, militære Fordringer.

Angaaende Lovforslagene Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig. Jeg kan her henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte, da disse Love var til første og anden Behandling i afvigte Rigsdagssamling. Socialdemokratiets Stilling overfor disse Lovforslag er uforandret den samme, og den er det saa meget mere, som netop vor Stilling er bleven styrket og fæstnet ved Valgenes Udfald.

Parkov: Ligesom jeg, da vi i Foråret havde disse Lovforslag til Behandling, udtalte, at vi fra vor Side vilde søge ved loyal Forhandling at naa en Løsning af Spørgsmaalet, som kunde sikre os et effektivt, et virkeligt Forsvar, hvorved Sandsynligheden for, at vi under en eventuel Konflikt andetsteds kunde blive holdte udenfor Stridighederne, vilde være langt større, end om vi kun skabte os et Skinforsvar — et Forsvar, som enten ikke maatte bruges overfor forsætlige Krænkelser af Neutraliteten eller overhovedet slet ikke vilde gøre Fyldest i saa Henseende —, eller om vi slet intet Forsvar havde, hvorved vi faktisk vilde give os til Pris selv for en nok saa svag angribende Fjende, saaledes kan jeg nu gentage, at vi fra vor Side af yderste Evne ville tage Del i Arbejdet for en Ordning af denne Sag, der med Rette er bleven betegnet som Danmarks Livssag. Og jeg kan til-